

³Ανεγνώσθη ὑπὸ ΧΑΡΙΤΩΝΟΣ Χ. ΧΑΡΙΤΩΝΙΔΟΥ
ἐν τῷ 93ῃ συνεδρίᾳ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς, τῷ Σαβ-
βάτῳ 23ῃ Νοεμβρίου 1929, παρόντος τοῦ Πρυτάνεως
ΠΕΤΡΟΥ ΚΟΝΤΟΥ.

Πρὸιν ἡ ἀναγράψω τὰ περὶ αὐτοῦ μού καλὸν
κρίνω νὰ μημονεύσω καὶ τὸ ἴστορικὸν τῆς ἡμετέρας Σχολῆς.

«Η πρώτη Φιλοσοφικὴ Σχολή, ἥτις ἀπετέλει καὶ τὸ ὅλον τοῦ Πανεπιστημίου, ἰδούμη ἐπὶ τῆς δικτατωρικῆς Κυβερνήσεως τοῦ Παγκάλου. Οἱ πρῶτοι καθηγηταὶ ὅμοσαν τὸν ὄρκον τῆς ὑπηρεσίας τῇ 9ῃ Αὐγούστου καὶ τῇ 12ῃ αὐτοῦ ἀνεχώρουν τὰ ἔκλεγέντα ὑπὸ τοῦ τότε Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κ. Πώπ, μέλη τοῦ Πρυτανικοῦ Συμβουλίου εἰς Θεσσαλονίκην πρὸς διοργάνωσιν τοῦ νεοσυστάτου Πανεπιστημίου. Συνέκειτο δὲ τὸ Πρυτανικὸν Συμβούλιον ἐκ τοῦ κ. Γεωργίου Χατζιδάκη, ὃς προέδρου, τοῦ κ. Χρίστου Τσούντα, τοῦ κ. Γεωργίου Γρατσιάτου, τοῦ κ. Χαρίτωνος Χαριτωνίδου καὶ τοῦ κ. Ιωάννου Παπαδόπουλου. Πάντες πλὴν τοῦ κ. Χρίστου Τσούντα ἐλθόντες εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ἐπελάβοντο συντονώτατα τῆς ὁργανώσεως. Προέβησαν εἰς τὴν ἐπισκευὴν τῆς ὡραίας ἐπαύλεως Ἀλλατίνη, ἥτις προωρίσθη ὡς Πανεπιστήμιον, παρήγγειλαν εἰς τὸ Παπάφειον ὁρφανοτροφεῖον τὰ πρῶτα θρανία τῶν φοιτητῶν, καὶ τὴν ἀπλῆν καὶ ἀπέροιττον τοῦ πρώτου πρυτανικοῦ γραφείου ἐπίπλωσιν.

Ἄλλὰ δὲν παρῆλθε πολὺς χρόνος καὶ ἡ δικτατωρικὴ ἐκείνη κυβέρνησις ἀνετράπη ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Κονδύλη. Εἶναι γνωστὰ τὰ ἐπακολουθήσαντα γεγονότα.

Ο ‘Υπουργὸς τῆς Παιδείας τῆς σχηματισθείσης ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Κονδύλη Κυβερνήσεως πρώτιστον μέλημα αὐτοῦ ἔκρινε τὴν ἀπόλυτιν ἀπαξιάπαντων τῶν καθηγητῶν οὐδὲν αὐτοῦ τοῦ πρυτάνεως τῆς Νεοελληνικῆς Γλωσσολογίας ἐξαιρούμενον, δπερ καὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀλγεινὴν ἐντύπωσιν ἐνεποίησεν.

Τῇ πέμπτῃ λοιπὸν Σεπτεμβρίου ξίφει τοῦ κ. Παπᾶ ἐτελειώθησαν οἱ καθηγηταί.

Πλὴν τὸ Πρυτανικὸν Συμβούλιον, καίτοι ἐγνώριζε πάντα τὰ γεγονότα, οὐδαμῶς ἀπερραφθύμησεν—ὅπου γάρ πολιτεῖαι μεθίστανται πανταχοῦ ταῦτα

γίγνεται—ἀλλὰ γενικάτερον καὶ ἔθνικάτερόν πως σκεφθέν, ἀπεφάσισε πρὸν ἦ λάβῃ τὰ ἔγγραφα τῶν ἀπολύσεων, νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐνέργειαν εἰσιτηρίων ἔξετάσεων, ἵνα οἱ μέλλοντες εὐτυχεῖς διάδοχοι εῦρωσι τὸν πυρῆνα τοῦ Πανεπιστημίου. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω γενικωτέρων λόγων τὰ ἐναπομέναντα τοῦ Πρυτανικοῦ Συμβουλίου μέλη εἶχον ὑπ' ὅψιν καὶ τὰς ἀπόψεις ἀρχηγῶν κομμάτων, οἵτινες εἶχον γνώμην ἐναντίαν πρὸς τὴν ἰδρυσιν Πανεπιστημίου ἐν Θεσσαλονίκῃ, καὶ μόνον ἐὰν εὑρισκον Πανεπιστήμιον ἴδρυμένον, θὰ ἐσέβοντο τοῦτο.

Οὕτω ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῶν ὁρφανῶν τοῦ Παπαφείου κατασκευασθέντων πρώτων βάθρων ἐκάθισαν οἱ πρῶτοι δέκα καὶ ὅκτω ὑποψήφιοι φοιτηταὶ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς καὶ ὑπέστησαν τὴν εἰσιτήριον ἔξετασιν, ἐξ ὧν δύο ἀπεροίφθησαν. Οὗτοι καὶ ἀπετέλεσαν τὸν πρῶτον τοῦ Πανεπιστημίου πυρῆνα.

Μετὰ τὰς εἰσιτηρίους ἔξετάσεις ἐνηργήσαμεν, ὅπως λάβωμεν τὰς ἀπολύσεις τὰς διὰ τῆς ἐνεργείας ἡμῶν ἐπιβραδυνθείσας νὰ ἐπιδοθῶσι καὶ ἀπήλθομεν εἰς Ἀθήνας. Ἀλλὰ καὶ πάλιν δὲν ἔμεινα ἀδρανής. Παραδίδων τὸ ἀρτιστήστατον ἀρχεῖον, τὸ ταμεῖον καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ Πανεπιστημίου τῷ Γενικῷ Ἐπιθεωρητῇ κ. Λαγίφ συνέστησα, ἵνα μὴ ἐπέλθῃ διαρροὴ τῶν φοιτητῶν εἰς τὸ Ἀθηναϊκὸν Πανεπιστήμιον, νὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸν τύπον ὅτι αἱ ἔγγραφαὶ θὰ ἔξακολουθήσωσιν ἐν τῇ ἐπαύλει Ἀλλατίνι καὶ ἡ δευτέρα σειρὰ θὰ ὑποστῇ προσεχῶς τὴν εἰσιτήριον ἔξετασιν. Τὴν πρότασίν μου εὐτυχῶς πάνυ εὐγενῶς καὶ προθύμως ἀπεδέξατο ὁ κ. Λάγιος.

Δὲν παρηλθον πολλαὶ ἡμέραι, ἐλάχιστος χρόνος, καὶ δὲ καταλυτὴς τοῦ πρώτου Πανεπιστημίου κ. Παπᾶς κατέλειπε τὸν ὑπουργικὸν θῶκον καὶ διάδοχος δὲ κ. Διδάχος προσελαμβάνετο. Οὕτος ἔξέλεξεν ἐπιτροπείαν ἐκ καθηγητῶν τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Πανεπιστημίου, ἵνα προβῇ εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν πρώτων δέκα καθηγητῶν. Η Ἐπιτροπεία μετὰ πολλὰς ὀδῖνας, ὃς οὐδὲ αὐτὴ ἦ Λητὼ ὑπέστη κατὰ τὸν τοκετὸν τοῦ Ἀπόλλωνος, ἔξέλεξε μετὰ ἡτιολογημένης ἐκθέσεως τοὺς πρώτους δέκα καθηγητάς, τὸν κ. Παντελῆν Κοντογιάννην, τὸν κ. Νικόλαον Παππάδακιν, τὸν κ. Στύλιωνα Κυριακίδην, τὸν κ. Γιάννην Ἀποστολάκην, τὸν κ. Μανόλην Τριανταφυλλίδην, τὸν κ. Χαράλαμπον Θεοδωρίδην, ἐν οἷς ἐκ τῶν παλαιῶν ἀνεβίωσαν τέσσαρες δὲ κ. Γεώργιος Γρατσιάτος, δὲ κ. Ἰωάννης Βογιατζίδης, δὲ κ. Ἰωάννης Παπαδόπουλος καὶ δὲ κ. Χαρίτων Χαριτωνίδης. Προσέτι ἡ αὐτὴ ἐπιτροπεία ἔξέλεξε καὶ δύο ἐκτάκτους εἰς αὐτοτελεῖς ἔδρας, τὸν κ. Ἀντώνιον Σιγάλαν καὶ τὸν κ. Μιχαὴλ Λάσκαριν.

Προσελήφθησαν δὲ ὡς ποδηγέται καὶ ἐκ τῶν παλαιῶν καθηγητῶν τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Πανεπιστημίου δὲ κ. Γεώργιος Χατζιδάκις, δὲ κ. Χρήστος Τσούντας καὶ δὲ κ. Γεώργιος Σωτηρίαδης.

Μέλη τοῦ Πρυτανικοῦ Συμβουλίου διωρίσθησαν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ὁ κ. Χρ. Τσούντας, πρόεδρος, καὶ μέλη ὅ κ. Γ. Χατζιδάκης, ὁ κ. Γ. Σωτηριάδης, ὁ κ. Στύλιον Κυριακίδης, ὁ κ. Μανόλης Τριανταφυλλίδης, ἀλλὰ τοῦ κ. Γ. Χατζιδάκη πιραιατηθέντος, ἔξελέγη βραδύτερον ὑπὸ τῆς Σχολῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀντ' αὐτοῦ ὁ κ. Ἰ. Βογιατζίδης.

Τῇ 2^η Νοεμβρίου ὥρκίσθησαν ἐνώπιον τοῦ ὑπουργοῦ κ. Διδάχου οἱ νέοι καθηγηταί, καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἀνεχώρουν ὡς πρωτοπόροι οἱ καθηγηταὶ κ. κ. Γ. Γρατσιάτος, Ἰ. Παπαδόπουλος καὶ Χ. Χαριτωνίδης, οἵτινες ἄμα ἥλθον καὶ ὥρισαν τὴν ἡμέραν τῆς δευτέρας σειρᾶς τῶν εἰσιτηρίων ἔξετάσεων. Προσῆλθον 49, πάντες προαχθέντες καὶ τὸ σύνολον ἀνῆλθεν εἰς 67. Δευτεροεῖδες εἶχομεν ἐκ μετεγγραφῆς 4. Ἀλλ' ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἥλαττώθη εἰς 49 κατὰ τὰς προπαιδευτικὰς ἔξετάσεις. Διότι ἄλλοι μὲν τῶν φοιτητῶν ἀπερρίφθησαν καὶ ἄλλοι ἀποβλέποντες εἰς τὸ δυσχερεῖς τῆς παρακολούθησεως ἀπῆλθον ὅθεν ἥλθον.

Ἡ Φιλοσοφικὴ Σχολὴ διμοιρυμαδὸν ἀείποτε ἀπέβλεψεν εἰς τὸ ποιὸν τῶν φοιτητῶν καὶ οὐχὶ εἰς τὸ ποσόν.

Ἐν τοῖς καθ' ἔκαστα τῷ Πρυτανικὸν Συμβουλίον καὶ οἱ καθηγηταὶ μετὰ ζήλου κατέβαλον πᾶσαν προσπάθειαν εἰς τὴν δργάνωσιν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τὴν ἀνύψωσιν αὐτοῦ, οὐ μόνον ἰδρύοντες σωματεῖα, ἀλλὰ καὶ διὰ διαλέξεων.

Ο πρόεδρος τοῦ Πρυτανικοῦ Συμβουλίου κ. Χρ. Τσούντας ἐπ' ὅλην διηγήσεων τὰς ἐργασίας τοῦ Πρυτανικοῦ Συμβουλίου, ἐδίδαξε δ' ἀπὸ τῆς 10^{ης} Νοεμβρίου μέχρι τῆς 20^{ης} Δεκεμβρίου, μεθ' ὁ ἐπιστρέψας εἰς Ἀθήνας δὲν ἐπανῆλθε προτιμήσας τὸν συνήθη αὐτῷ ἥσυχον καὶ ἀπράγμονα βίον.

Μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ κ. Χρ. Τσούντας ἡ Σχολὴ παμψήφει ἔξελεξε τὸ πρεσβύτερον αὐτῆς μέλος, ὃς πρόεδρον τοῦ Πρυτανικοῦ Συμβουλίου, τὸν κ. Γ. Σωτηριάδην, τὸν δὲ κ. Χ. Χαριτωνίδην ὃς μέλος.

Τὸ οὕτω συγκροτηθὲν Πρυτανικὸν Συμβούλιον πολλὰ καὶ καλὰ ἐπετέλεσε. Προέβη εἰς τὴν διοικητικὴν δργάνωσιν τοῦ Πανεπιστημίου, εἰς τὴν συγκρότησιν Βιβλιοθήκης, διότι ἡ ἔλλειψις βιβλίων ἥτο ἀληθῶς τραγική. Οἱ καθηγηταὶ δὲν εἶχον ἄλλα βιβλία εἰμὴ τὰ ἐν ταῖς ἰδίαις αὐτῶν βιβλιοθήκαις ὑπάρχοντα. Ἡ δωρηθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Κωνσταντινίδου βιβλιοθήκη ὃς καὶ τὰ παραληφθέντα ἐκ τῶν πολλαπλῶν τῶν τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης ἐν κιβωτίοις ἐναποτεθειμένα ἥσαν σχεδὸν ἄχοηστα.

Πλὴν τούτου ἥδη ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν ἐφάνη ὅτι ἡ ὁραία ἔπαυλις Ἀλλατίνη, ἥτο μὲν κατάλληλος πρὸς ἀναγκαστικὴν φιλοξενίαν τοῦ μεγάλου Πατισάχ Ἀβδούλ Χαμίτ Β', οὐχὶ ὅμως καὶ κατάλληλος διὰ Πανεπιστήμιον. Ἐπορεπε λοιπὸν νὰ ἔξευρεθῇ δημόσιον ἴδρυμα, καὶ ὃς τοιοῦτον ὑπεδείχθη τὸ Στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον, ἄλλοτε Τουρκικὸν Γυμνάσιον.

Πολλαὶ ἐπηκολούθησαν συζητήσεις, πολλαὶ συντονώταται καὶ δραστηριώταται τοῦ προέδρου κ. Γ. Σωτηρίου ἀδερφοῦ. Τέλος ἐπῆλθεν ἡ συμφωνία, ὅπως παραδοθῇ τὸ Στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον, ἐπὶ τῷ δρόῳ νὰ μετατραπῇ εἰς Νοσοκομεῖον ἡ ἔπαυλις Ἀλλατίνι μετὰ σχετικὴν ἀποζημίωσιν 500 χιλιάδων δραχμῶν ἐκ τοῦ Ταμείου τοῦ Πανεπιστημίου.

³Αδιαλείπτως τὰ ἐναπομείναντα μέλη τοῦ Πρυτανικοῦ Συμβουλίου καθ' ὅλον τὸ θέρος εἰργάζοντο καὶ κατώρθωσαν μέχρι τοῦ Ὁκτωβρίου τὸ ἥρειπωμένον ἐστερεωκῶς ἵδρυμα νὰ παραδοθῇ κατάλληλον διὰ τὴν Πανεπιστημιακὴν διδασκαλίαν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν σχεδίων τοῦ κ. Δραγούμη προσληφθέντος ὡς ἐπόπτου, ἀλλ' ἀποχωρήσαντος μετ' ὀλίγον ἐξ ὑπεροκοπώσεως, προσελήφθησαν τῇ συστάσει τοῦ κ. Δραγούμη οἱ ἀδελφοὶ Δημητριάδαι.

Ἐπὶ τῆς προεδρίας τοῦ ἀκαμάτου καὶ πολυτιμοτάτου κ. Γ. Σωτηρίου ἀδερφοῦ ἡ ξηκολούθησεν ἡ διασκευὴ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἡ οἰκοδομία τῆς Αἰθουσῆς Τελετῶν καὶ τῆς μεγάλης Αἰθουσῆς Ἀκροάσεων.

Πλὴν τῶν οἰκοδομικῶν ἔργων ἐθεσπίσθη τὸ πρόγραμμα τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς κατόπιν πολλῶν συζητήσεων.

Ἡ Φιλοσοφικὴ Σχολὴ ἀπέβλεψε καὶ εἰς τὴν κανονικωτέραν καὶ ἀριστεράν διδασκαλίαν τῶν φοιτώντων καὶ πρὸς τοῦτο διεκήρυξε τὴν πλήρωσιν δύο ἀναγκαιοτάτων ἑδῶν, τῆς ἔδρας τῆς Ιστορίας τῆς Ἀρχαίας Τέχνης καὶ τῶν Πολιτικῶν Ἀρχαιοτήτων καὶ τῆς Ἐπιγραφικῆς. Ἐξελέγησαν δ' ὡς καθηγηταὶ ὁ κ. Κωνσταντίνος Ρωμαῖος καὶ ὁ κ. Εὐστράτιος Πελεκίδης.

Ἄλλὰ προστεθείσης τῆς Σχολῆς τῶν Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν Ἐπιστημῶν καὶ τῆς Σχολῆς τῶν Νομικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν, ἐπρεπε συμφώνως πρὸς τὸν νόμον νὰ ἐκλεγῇ κανονικὸς Πρύτανις καὶ ὡς τοιοῦτος ἐξελέγῃ ὁ καθηγητὴς τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς κ. Παντελῆς Κοντογιάννης, καὶ ἀντιπρύτανις ὁ κ. Πέτρος Κοντός, καθηγητὴς τῆς Σχολῆς τῶν Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν Ἐπιστημῶν.

Μέλη τῆς πρώτης Συγκλήτου ἀνεδείχθησαν ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν καθηγητῶν ὁ κ. Στίλπων Κυριακίδης καὶ ὁ κ. Χαρίτων Χαριτωνίδης, ὁ κ. Κωνσταντίνος Γεωργιάδης πουλος καὶ ὁ κ. Ἀναστάσιος Οἰκονομόπουλος, ὁ κ. Θρασύβουλος Χαραλαμπίδης καὶ ὁ κ. Δημοσθένης Στεφανίδης.

Πρῶτοι κοσμήτορες ἀνεδείχθησαν τῆς μὲν Φιλοσοφικῆς Σχολῆς ὁ κ. Χαρίτων Χαριτωνίδης, τῆς Σχολῆς τῶν Νομικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν ὁ κ. Περικλῆς Βιζούκίδης καὶ τῶν Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν Ἐπιστημῶν ὁ κ. Νικόλαος Μοντεσάντος.

Ἄλλ' ὁ πρόωρος καὶ ἀπροσδόκητος τοῦ Πρυτάνεως Κοντογιάννη θάνατος, ἐπιστήμονος πολυτίμου καὶ ἀγαπητοῦ συναδέλφου, ἐπέπρωτο νὰ

ἐπιβάλη ἐπὶ δύο συνεχῆ ἔτη βάρη ἀλγεινά, δυσχερῆ καὶ ἀτερπῆ ἐπὶ τῶν ὕμων τοῦ κ. Κοντοῦ.

⁷Ηδη μετὰ τὸ ἴστορικὸν τοῦτο εἰσερχόμεθα εἰς τὴν ὅμαλὴν καὶ κανονικὴν ὁδὸν καὶ ὑπολείπεται νὰ παραπήξω τὰ ἐπὶ τῆς ἐμῆς κοσμητείας πεπραγμένα.

Εἰς τὰς εἰσιτηρίους ἔξετάσεις προσῆλθον 36, ἐξ ὧν 28 ἐγένοντο δεκτοί. Πάντες οἱ καθηγηταὶ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς ἐν ἀξιοθαυμάστῳ φιλεογίᾳ καὶ δμονοίᾳ εὐόρους ἐπετέλεσαν τὸ ἀνατεθὲν ὑπὸ τῆς πολιτείας καθῆκον. ⁸Ἐπὶ τῆς κοσμητείας μου συνεπληρώθησαν καὶ τινα κενὰ τοῦ προγράμματος, καὶ τὸ σπουδαιότατον συνεπληρώθη ἡ ἔδρα τῆς Παιδαγωγικῆς. ⁹Ἐκ τῶν ἐπτὰ ὑποβαλόντων αἵτησιν πρὸς κατάληψιν τῆς ἔδρας κατόπιν μακρᾶς εἰσηγήσεως τοῦ κ. Χαραλάμπους Θεοδωρίδου καὶ τοῦ κ. Στίλπωνος Κυριακίδου καὶ μαρτυρούμενος συζητήσεων ἡ Σχολὴ ἔξελεξε τὸν κ. ¹⁰Αλέξανδρον Δελμούζον, δστις ἄμα τῇ δρομοσίᾳ εὐθὺς ἐλθὼν εἰς Θεσσαλονίκην ἐποιήσατο ἔναρξιν τῶν παραδόσεών του καὶ ἐδίδαξεν ἀνελλιπῶς, εὐδοκιμώτατα καὶ ἀθρούβως, χωρὶς νὰ ἀκουσθῇ τι ὡς προσεδοκάτο παρὰ πολλῶν, διὸ ἀπορεῖ τις πῶς τοιοῦτος καὶ τοσοῦτος πάταγος καὶ θρόνοβος ἐδημιουργήθη περὶ τὸ πρόσωπον τοῦ ἐπιστήμονος καὶ τοῦ ἀνθρώπου. Τίς δὲ θορυβοποιός;

Πλὴν τοῦ κ. ¹¹Αλεξάνδρου Δελμούζου ἔξελέγη ἔκτακτος καθηγητὸς αὐτοτελοῦς ἔδρας τῆς Ἱστορίας τῆς Ἀρχαίας Τέχνης ὁ κ. Δημήτριος Εὐαγγελίδης, καὶ ἔκτακτος ἐπικουρικὸς τῆς Ἱστορίας καὶ Φιλολογίας τῶν Ἐβραίων καὶ τῶν Σημιτικῶν λαῶν ὁ κ. Λάζαρος Βελένης, γενόμενος ἄμα καὶ πρόξενος ἐπεισοδίου, δπερ ἀποσιωπῶμεν.

Καταστρέφων τὴν μικράν μου ταύτην τῶν ἐπὶ τῆς κοσμητείας μου πεπραγμένων ἔκθεσιν, εὔχομαι μηδέποτε νὰ εἰσχωρήσῃ εἰς τὴν Σχολὴν ἥμῶν ἡ διχόνοια, ἀείποτε δὲ ἡ σύνεσις καὶ ἡ ἀγαστὴ ὅμονοια, ὡς μέχρι τοῦδε, νὰ βασιλεύῃ.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ, τῇ 22^ῃ Νοεμβρίου 1929.

X. X. ΧΑΡΙΤΩΝΙΔΗΣ

